

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.261 van 27 maart 2000
in de zaak A. 87.135/IX-2035.**

In zake : 1. Rose-Marie VANHEMELRIJCK,
2. Viviane BICKE,
die woonplaats kiezen bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. DEPLA,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

tussenkommende partij :

Marina GIRARDIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 102.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rose-Marie VANHEMELRIJCK en Viviane BICKE op 5 oktober 1999 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit genomen op 1 juli 1999 door de minister belast met de Volksgezondheid, waarbij aan Marina GIRARDIN een vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Sint-Ulriks-Kapelle, in de Brusselsestraat, bouwgrond sectie B, nr. 225 b, tussen de woningen met nrs. 71 A en 71;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeksters de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart
2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeksters, van
advocaat K. DE BAECKE, die loco advocaat R. DEPLA
verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat
H. DEMEESTER, die verschijnt voor de tussenkomende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op gunstig advies van de commissie van
beroep verkrijgt verzoekster in tussenkomst bij
ministerieel besluit van 31 juli 1990 een vergunning
voor het openen van een officina te Sint-Ulriks-Kapelle,

in de Brusselsestraat, bouwgrond sectie B, nr. 225 b, tussen de woningen nr. 71 A en nr. 71.

1.2. Bij arrest nr. 69.899, van 1 december 1997, vernietigt de Raad van State op verzoek van huidige verzoeksters die vergunning, in essentie omdat de beslissing en het advies van de commissie van beroep niet gemotiveerd zijn door de overweging dat door de vestiging wordt voorzien "in de noden van een afgelegen woonkern", aangezien dit een geografisch gegeven is met een duidelijke afscheiding ten aanzien van de bestaande woongebieden, waarvan in de bestreden beslissing geen sprake is en het bestaan niet is aangetoond.

1.3. Nadat het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 25 maart 1999, waarbij in artikel 1, § 1, de criteria 2° en 3° -vermijden van overconcentratie van apotheken en waarborgen inzake bevoorrading van afgelegen woonkernen werden opgeheven, en nadat de commissie van beroep op 23 juni 1999 een gunstig advies gaf, verleent de bevoegde minister bij het thans bestreden besluit van 1 juli 1999 een nieuwe vergunning voor dezelfde locatie.

Uit de gegevens van het dossier kan worden afgeleid dat de betrokken officina nooit gesloten is geweest tussen de data waarop het vernietigingsarrest is betekend en de nieuwe vergunning werd afgegeven.

2. Over de rechtspleging.

2.1. Overwegende dat Marina GIRARDIN op 25 oktober 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat Marina GIRARDIN de begunstigde is van de handeling waarvan verzoeksters de schorsing vragen; dat haar verzoek dan ook moet worden ingewilligd;

2.2. Overwegende dat de nota van de verwerende partij en het administratief dossier buiten de voorgeschreven termijn van acht dagen werden ingediend; dat overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991, deze nota dan ook uit de debatten wordt geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat de tussenkomende partij aanvoert dat er in het verzoekschrift tot schorsing een tegenstrijdigheid bestaat tussen het opschrift en het dispositief: volgens het dispositief strekt de vordering tot vernietiging van het bestreden besluit terwijl de betiteling de schorsing viseert en de tekst verwijst naar artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de tussenkomende partij verklaart zich dienaangaande naar de wijsheid van de Raad te gedragen;

3.2. Overwegende dat de verwijzing in het dispositief van het verzoekschrift naar de vernietiging kennelijk berust op een tekstverwerkingsfout, nu volgens de betiteling van het verzoekschrift en de tekst ervan, die verwijst naar artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevraagd en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ingeroepen wordt; dat er geen redelijke twijfel over kan bestaan dat een schorsing wordt

gevraagd; dat overigens de tussenkomende partij zich daaromtrent ook niet heeft vergist;

4. Over de gegrondheid van de vordering.

4.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.2. Overwegende dat verzoeksters het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij vrezen te zullen ondergaan als volgt omschrijven :

"Nadat (verzoeksters) reeds in oktober 1990 de nietigverklaring hadden gevorderd van het eerste vestigingsbesluit van 31 juli 1990, heeft de Raad van State bij arrest van 1 december 1997 (nr. 69.899) dit besluit vernietigd. Ondanks aandringen van (verzoeksters), hebben dezen op 22 april 1999 een vordering tot dwangsom bij Uw Raad moeten indienen (zaak nummer 83.688/IX-1789) ten einde de overheid te verplichten het vernietigingsarrest uit te voeren.

Ondertussen blijft Mw. GIRARDIN de apotheek uitbaten, en lijden verzoeksters een belangrijke commerciële schade ten gevolge van die onwettige uitbating. De apotheek van mw. GIRARDIN verwerft zich 'een plaats op de markt', ten koste van het cliënteel, de naambekendheid en inkomsten van de officina van verzoeksters.

Voorts blijkt uit het advies voorafgaand aan (de verder niet-gemotiveerde) beslissing van de verwerende partij dat deze zich geheel niet stoort aan de motivering van het vernietigingsarrest.

Die manifeste onwettigheid creëert op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.";

4.3. Overwegende dat blijkens hun uiteenzetting het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van verzoeksters twee aspecten vertoont : een commercieel

aspect en een als moreel te beschouwen aspect; dat voor die beide aspecten hun bewijsvoering eerder summier is;

4.3.1. Overwegende dat het verlies van inkomsten en van marktpositie dat verzoeksters als commerciële schade aanvoeren door geen enkel concreet gegeven wordt gestaafd, ofschoon de officina van de tussenkomende partij reeds bijna tien jaar voor het publiek open is en het voor verzoeksters mogelijk zou zijn om gedetailleerde cijfers te verstrekken nopens hun omzet, woonplaats van hun cliënteel en dergelijke, voor en na die vestiging; dat zij helemaal niet aantonen en zelfs niet betogen dat de omzet van hun eigen officina's zo sterk is teruggelopen of dreigt terug te lopen dat de leefbaarheid ervan in het gedrang komt of tenminste belangrijk wordt beknot; dat het betrokken nadeel dan ook moet worden beschouwd als een louter financieel nadeel dat in voorkomend geval zal kunnen worden hersteld door een aangepaste schadevergoeding na de eventuele vernietiging van het bestreden besluit;

4.3.2. Overwegende dat wat het aangevoerde moreel nadeel betreft, de beweerde duidelijke onwettigheid van het bestreden besluit niet op zichzelf als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd, terwijl verzoeksters daarover geen nadere uitleg verstrekken, tenzij dat de verwerende partij "zich geheel niet stoort aan de motivering van het vernietigingsarrest"; dat, overigens, de vraag kan worden gesteld of die onwettigheid wel zo patent is, nu de bestreden vergunning werd verleend op basis van een gewijzigde regelgeving en de motieven van het vernietigingsarrest nr. 69.899 dan ook niet noodzakelijk de nieuwe beslis-sing dienden te bepalen;

4.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat aan een der voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Marina GIRARDIN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig maart 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.